

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/874/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914204583
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6914204583.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zast. právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, Bratislava, proti odporkyni: M. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. C., K. X, štátna občianka SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., IČO: 42 309 166, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, zast. právnym zástupcom Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, o zaplatenie 181,56 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 8C/194/2014 - 33 zo dňa 18. 02. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na jeho účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX sumu 53,30 Eur titulom trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, potvrdzuje.

Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 181,56 Eur s príslušenstvom, zamietol, odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporkyne trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 53,30 Eur, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo rozhodované o náhrade trov prvostupňového konania vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporkyne, napadol odvolaním navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote. V odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pričom namieta účelnosť nákladov na zastúpenie vedľajšieho účastníka právnym zástupcom. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Poukázal na to, že vedľajší účastník na strane odporkyne sa deklaruje ako subjekt na ochranu spotrebiteľa a práve vďaka tomu mu právna úprava priznáva osobitné postavenie spomedzi subjektov rovnakej právnej formy. Takýto subjekt má byť odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť namieste len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, v opačnom prípade (kam patrí aj zastupovanie šablónovitým spôsobom a predkladanie formulárových podaní) ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti. Rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné. Namietal, že s účinnosťou od 01. 01.

2015 je pre každý subjekt, ktorý vystupuje ako vedľajší účastník, stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník v písomnom vyjadrení uviedol, že vedľajší účastník sa vyjadril k doručenému návrhu v rozsahu, v akom považoval za potrebné sa vyjadriť tak, aby boli dôsledne bránené práva odporkyne, ako spotrebiteľa, a bol v konaní úspešný tým, že konanie bolo voči spotrebiteľovi zastavené. Vedľajšiemu účastníkovi nesporne vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré boli nielen účelne vynaložené, ale viedli k úspechu odporkyne, ako spotrebiteľa, v spore. Neexistuje zákonný dôvod, pre ktorý by trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nemali byť priznané. K námietke navrhovateľa v odvolaní, že vedľajší účastník k svojmu vstupu nemal odporcov súhlas, poukázal na to, že oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo súdu doručené pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 353/2014 Z. z., pričom v čase doručenia oznámenia o vstupe, teda v čase nadobudnutia účinkov vstupu zákon podmienku súhlasu so vstupom do konania nevyžadoval. Navrhol odvolaciemu súdu, aby výrok prvostupňového súdu o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil, uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní za vyjadrenie k odvolaniu, celkovo vo výške 21,02 Eur s DPH.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec v medziach daných odvolaním preskúmal podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým bolo rozhodované o náhrade trov prvostupňového konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Ostatné výroky rozsudku okresného súdu zostali nedotknuté, lebo odvolaním napadnuté neboli (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

V predmetnej veci navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie istiny spolu vo výške 181,56 Eur spolu s príslušenstvom na základe uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú účastníci konania uzavreli dňa 14. 03. 2007. Návrh bol podaný na Okresnom súde Rimavská Sobota dňa 16. 04. 2014. Podaním zo dňa 23. 09. 2014, doručeným súdu dňa 06. 10. 2014, zahlásilo občianske združenie - Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., Banská Bystrica, J. Kráľa 7, vstup do konania ako vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporkyne, pričom oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania súd doručoval účastníkom konania spolu s predvolaním na pojednávanie dňa 18. 02. 2015, ktoré prevzala právna zástupkyňa navrhovateľa dňa 11. 02. 2015 a odporkyňa dňa 10. 02. 2015. Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporkyne vo veci podal písomné vyjadrenie dňa 16. 02. 2015, pričom namietal samotnú výšku odplaty, nakoľko z karty klienta vyplýva, že odporkyni bola vyplatená čiastka vo výške 614,62 Eur, ktorú bola povinná uhradiť v 36-ich mesačných splátkach vo výške 36,91 Eur, teda sumu 1.328,76 Eur, čo je viac ako dvojnásobok poskytnutej sumy. Takéto dojednanie je neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi, rovnako je v rozpore aj s najvyššou prípustnou mierou odplaty v zmysle platných právnych predpisov, výška ročnej percentuálnej miery nákladov je v rozpore s ustanovením § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej namietal, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/, g/, i/ Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho by sa spotrebiteľský úver mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. Namietol tiež, že zmluva uvádza dvojakú sadzbu úroku a ročnej percentuálnej miery nákladov. Hoci sa jedná o zmluvu o revolvingovom úvere, navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že by išlo o revolving, teda, že by dopĺňal finančné prostriedky odporkyni. Podľa karty klienta odporkyňa celkovo uhradila sumu 1.147,20 Eur, z čoho usudzuje, že istina dlhu bola zo strany odporkyne uhradená v celom rozsahu. V ďalšom zniesol námietku premlčania v prípade, že by súd považoval zmluvu o revolvingovom úvere za absolútne neplatnú najmä pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Námietku premlčania vzniesol v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť. Súd následne návrh navrhovateľa zamietol, pričom súd dospel k záveru, že zmluva o úvere nespĺňa náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to ani v zmysle § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ustálil, že navrhovateľ má právo len na vrátenie toho, čo poskytol odporkyni a keďže bolo preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni sumu 614,62 Eur, pričom odporkyňa uhradila navrhovateľovi sumu 1.147,20 Eur, návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. K vznesenej námietke premlčania vedľajším účastníkom uviedol, že súd uzavretú zmluvu medzi účastníkmi konania neposúdil ako absolútne neplatnú, a preto na vznesenú námietku premlčania súd neprihliadol.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bola len tá časť prvostupňového rozsudku, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, keď prvostupňový súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 53,30 Eur. Z odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k náhrade trov konania je nepochybné, že súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., pričom úspešným účastníkom v konaní bola odporkyňa, ktorej náhradu trov konania však nepriznal preto, že si tieto trovy konania neuplatnila. Keďže vedľajší účastník vystupujúci na strane odporkyne si náhradu trov konania uplatnil za dva úkony právnej služby plus režijný paušál, spolu vo výške 53,30 Eur, v takejto výške súd s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi priznal. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním napadnutý výrok v časti náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi je vecne správny. Odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 O. s. p. zaviedlo možnosť, aby občianske združenie, ako právnická osoba, sa zúčastnila konania ako vedľajší účastník aj z vlastného podnetu. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia má v konaní vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vystupuje. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Nemožno prisvedčiť odvolacej námietke navrhovateľa, že priznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nemôže mať oporu v zákone, pretože účasť vedľajšieho účastníka v konaní je v súlade s ustanovením § 93 ods. 2 O. s. p. V období, keď vedľajší účastník vstúpil do konania, Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. podmienku súhlasu hlavného účastníka pre vstup vedľajšieho účastníka do konania nestanovoval, pričom v konaní nebol zistený nesúhlas odporkyne so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne dôvody účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k trovám konania je nepochybné, že súd posudzoval náhradu trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Prvostupňový súd tým, že vykonal právne posúdenie podľa § 142 ods. 1 O. s. p. sa musel pri rozhodovaní o náhrade trov konania zaoberať aj otázkou účelnosti vzniknutých trov konania, ktoré posúdil v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. ako trovy účelné, čo vyjadril vo svojom rozhodnutí, keď navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vzniknuté právnym zastúpením. Odvolací súd vzhľadom k námietke neúčelnosti trov vzniknutých vedľajšiemu účastníkovi v priebehu prvostupňového konania podrobil preskúmaniu aj to, či tieto trovy konania vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu boli účelne vynaložené. Je nepochybné, že vedľajší účastník namietal v písomnom vyjadrení právne významné skutočnosti, pričom uviedol (okrem námietky premlčania) totožné skutkové a právne argumenty, na základe ktorých aj súd nárok právne a skutkovo posúdil a nárok navrhovateľa uplatnený podaným návrhom ako nedôvodný voči odporkyňi zamietol. Nemožno preto konštatovať, že by bolo vyjadrenie vedľajšieho účastníka v konkrétnej veci len formalistické, všeobecné a bez znalosti a oboznámenia sa s konkrétnou vecou. Jeho vyjadrenie je potrebné považovať za kvalifikovanú obranu práv spotrebiteľa, čo je aj sledovaným účelom a dôvodom jeho pôsobenia v konaní ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa. Vzhľadom na konštatované procesné úkony vedľajšieho účastníka na strane odporkyne a vzhľadom na vecnú a právne opodstatnenú argumentáciu použitú na obranu odporkyne za účelom zabezpečenia jej práv ako spotrebiteľa je zrejmé, že pôsobenie vedľajšieho účastníka v danom konaní bolo účelné a efektívne, jeho procesné úkony a vstup do konania nemožno považovať za formálne, a preto mu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, ktoré mu účelne v súvislosti s pôsobením v konaní vznikli. Vedľajší účastník plnohodnotne a kvalifikovane zabezpečoval zákonom sledovaný účel a zmysel účasti vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa, a to zabezpečenie účinnej ochrany záujmov a práv spotrebiteľa v súdnom konaní. K námietke navrhovateľa v odvolaní, že vedľajší účastník, ako občianske združenie, má byť odborne personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti, odvolací súd uvádza, že v občianskom súdnom konaní majú všetci účastníci rovnaké postavenie a v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, prípadné obmedzenie určitého práva musí vyplývať len zo zákona a platnej právnej úpravy a výlučne v ich intenciách. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by vedľajší účastník nemal právo dať sa v konaní pred súdom zastúpiť advokátom, pričom v súlade s ustanovením § 137 O. s. p. sú trovy konania okrem iného aj trovy právneho zastúpenia, ak je zástupcom advokát. Pokiaľ teda

vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy konania z titulu poskytnutia právnej služby advokátom a jednalo sa o trovy konania potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva, potom vedľajšiemu účastníkovi rovnako ako každému účastníkovi prináleží aj právo na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu v odvolaní napadnutom výroku potvrdil, keď námietky navrhovateľa v podanom odvolaní nepovažoval za dôvodné.

Vo zvyšnej, odvolaním nenapadnutej, časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, nepriznal náhradu trov druhostupňového konania aj napriek tomu, že si trovy konania riadne uplatnil. Odvolací súd striktné vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania a povinnosti súdu skúmať účelnosť a nevyhnutnosť vynaloženia trov v konaní, nepovažoval vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne za nevyhnutné, nakoľko sa vyjadroval len k odvolaniu navrhovateľa ohľadom trov konania, ktorých skúmanie účelnosti však prináleží výlučne súdu v zmysle platnej právnej úpravy. Odvolanie navrhovateľa bolo vedľajšiemu účastníkovi dané len na vedomie, vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa preto nebolo potrebné a trovy spojené s týmto vyjadrením odvolací súd neuznal ako trovy účelne vynaložené. Odporkyni žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.